

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm S. Valentini Presbyteri & Asterij, itemq[ue] Marij & Marthæ,
Audifax & Habacuc nobilium Persarum, ex ijs, quæ Surius optima fide ex
antiquiſſimis martyrologijs, & MS. Codicibus habet. Paſi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

728 MARTYRIUM S. VALENTINI
tate Caesarea sepulturae traditum. Ad gloriam Do-
mini nostri Iesu Christi, cui gloria & laus sit
sanctis eius.

Vide Caes.
Baron. Ann.
Tom. 2.

MARTYRIUM S. VALENTINI P. RE-
byteri & Asterij, itemq; Marij & Martha, Audifax
& Habacuc nobilium Persarum, ex q; qua Sorus
prima fide ex antiquissimis martyrologiis, & MS.
Codicibus habet. Passi sunt anno Christi
270. Dionys. Pap. 10. Clau-
dij Imp. 2.

14. Februar.
Peregrina-
tio religio-
nis causa,

IS fortè temporibus, quibus Claudij persecutio acriter in Christianos defavebat, venit quidam ex Perfide Marius nomine, cum uxore Martha & filijs Audifax & Habacuc, ut ad limina Apostolorum conceptum diu pietatis & deuotionis studium exoluerent. Cumq; Romanum delati, in castrum trans Tyberim hominem quendam inuenissent Quirinum nomine, omnibus suis facultatibus propter Christum nudatum, & plenis insuper multiplicibus affectum, cum incredibilem deuotionis studio amplectuntur, & de suis facultatibus læti ei ministrant. Erant cum eo non pauci vinculis propter nomen Domini læti constricti; quorum pedes lauabant, & aqua filiorum suorum capitibus infundebant. Dum hæc

Claudij per-
secutio in
Christianos

unt, Claudius pro sua in Christianos rabie, ducentos sexaginta duos in amphiteatro ciuitatis, militum sagittis interfici iussit; quos Marius & Martha in crypta, via Salaria in cliuo cucumeris perierunt. Eadem verò nocte, beatum illum Quirinum gladio interfectum & in Tyberim prostratum multis cum lachrymis similiter in crypta condiderunt, in cœmiterio Pontiani octauo Calend. Aprilis. Quod cum audisset Claudius, iussit eos

Quirinus
Martyr, à
Marius &
Martha se-
pultus,

os ad supplicia & necem inquiri, sed illi cum v-
neria familia statim inde commigrantes, vene-
runt trans Tyberim ad cenaculum quoddam, in
quo cum reliqua Christianorū multitudine duo-
bus mensibus in precibus & hymnis mira deu-
tione Christo seruierunt.

Inter hæc Claudius magis magisque sæuiens,
comprehendit insignem quendam presbyterum
Valentinum nomine, eximia admodum pruden-
tæ opinione præstantem. Qui cum cærenis & cõ-
peditibus oneratus in palatio iuxta amphitheatrum
conspicui eius oblatu esset, & interrogatus à
Claudio verbis lenissimis, quare sua prudentia,
quam omnes suspiciebant, ad vanitatis supersti-
tione abuteretur: Valentinus statim luculenter
sane de Deorum vanitate, & ineffabili Christi le-
su gratia & omnipotentia disserere cœpit, tanta
auctoritate, tantaque virtute, vt Claudius in eius
sententiam protinus cessisset, si non Calphurnij
præfecti contraria persuasione & importunitate
a concepto studio reuocatus fuisset. Is enim voce
maxima, cum Imperatorem attentas aures eius
doctrinæ præbere, & ciuibus etiam Romanis e-
am commendare cerneret, in coetu Reipublicæ
exclamauit; Seduceris, ò optime Princeps, Tu
æquum esse censēs, id relinquere, quod ab
incunabilis apud te hæctenus tam sanctum fuit.

His dictis Claudius à sententia dimotus, Va-
lentinum Calphurnio præfecto examinandum
tradidit, vt si secus in eo deprehenderet quàm ra-
tio & leges patriæ dictabant, tanquam sacrile-
gum seuerè puniret, Calphurnius præfectus su-
scipiens Valentinum, tradidit eum cuidam Aste-
rio principi suo, vt dicēdi facultate qua aliquid
for-

Valentinus
comprehen-
ditur, & cõ-
peditibus vin-
ctus, ad Clau-
dium addu-
citur.

Claudius
propendet
in Christiani-
simum.

Mutatur ver-
bis præfecti.

Valentinus
traditur A-
sterio.

Ioan. 1.

fortassis valere credebatur, atque blanditus à Christi fide ad impium simulachrorum cultum traduceret. At verò Valentinus, ut primum Asterij domum ingressus fuit, fixis statim in terrigenibus pro salute domus illius & Asterij, ardentissimas ad Christum preces fudit. Tu, dicebat, Domine es lux vera, quæ illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, illumina quæso tenebras familiæ huius, ut cognoscat Deum verum Iesum Christum. Audiens hæc Asterius. Quid, inquit, homo prudentissime, tu Christum vestrum lumen appellas? Certè huius rei ego experientiam capere volo: vel egregiam vitam fallaciam coërcebo. Est mihi filia adoptiva, quæ ante duos ferè annos luminibus orbata est; huic si tu Christi tui virtute visum restituere potes, ego, quæcunq; præceperis, lubens faciam. Cui Valentinus: Adduc, inquit, illam in nomine Domini nostri Iesu Christi ad me. Quæ cum ab Asterio anxio & tremebundo adducta fuisset, Valentinus fufis cum ingenti lachrymarum vi ad Deum precibus, sacras suas super eam manus imposuit, & clausa lumina aperuit.

Cæcæm Valentinus illuminat.

Credit Asterius, cum vxore & baptizatur.

Hoc cum vidisset Asterius, humi se cum vxore ad sancti pedes prostravit, & sacrosancto regenerationis lauacro expiatus, ad Christi militiam adiunctus est. Erat apud eum ingens Christianorum multitudo in vinculis, quæ statim pristinam libertatem recuperavit, & nomen Domini hymnis & canticis miro cum gaudio celebravit. Inter hæc fama miraculi ad aures Marij & Martij peruenit, qui nouo gaudio perfusi eò cum filijs conuolârunt, ibidemque duobus & triginta diebus, pari cum cæteris deuotione, CHRISTI Iesu

Iesu bonitatem & gratiam celebrarunt.

Post hos autem dies Claudius Asterium requirit; cumque eum cum vniuersa domo Christo nomen dedisse intelligeret, missis eò confestim crudelitatis suæ satellitibus, omnes ad se victos adduci iussit. Et quidem Asterium cum omni familia in ciuitate Ostia crudelissima internecione deleri præcepit. Valentinum autem fustibus caelum capitali sententia condemnauit. Qui decollatus est via Flaminea sub die 16 Calen-Martiarum. Cuius corpus collegit matrona quædam Sabina, & sepeliuit eodem in loco vbi capite cæcus est.

Postremò Marius & Martha, quos pecunijs cumulatatos esse existimabat, adduci iussit; qui cum ab eo interrogarentur, qua de causa & quib. sumptibus tantum itineris spacium ex Perside conficissent, responderunt; Nos famuli Christi lesu, ut Apostolos eius honore debito prosequeremur, eosque nobis apud omnipotentem Deum intercessores faceremus, ingenti animi deuotione hoc tædium longinqui itineris alacres deuorauimus. Et quam, inquit, Claudius, obtinetis generis nobilitatem? Sumus, respondet Marius, claris admodum natalibus orti; Nam ego quidem sum filius Imperatoris Maromeni, & hæc filia Cusuntis subreguli. Tùm Claudius auidis faucibus prædæ inhians, & facultates, inquit, vestræ præstonè sunt? Respondent illi; Facultates nostras ei à quo illas accepimus, Domino, inquam, nostro Iesu Christo dedimus. Claudius hoc audiens, furore vehementer excanduit, atque eos Vicario Musciano excarnificandos tradidit.

Asterij cum tota familia martyrium. S. Valentinus capite plectitur.

Jan 16 1607

Marius filius Imperatoris & Martha filia Cusuntis subreguli.

Eadem die, omnia tormentorum genera in medium prolata sunt, ut eorum aspectus horrem eis incuteret. Muscianus verò nos, inquit, præceptum principum nostrorum? Cui Audifax, Nescimus, respondit, Tum Muscianus: Hic est, inquit, edictum principum, hæc mens & voluntas Imperatoris nostri inuictissimi Claudii, ut dijs sine mora sacrificetis, & primos in aula honores consequamini. Si autem recusat, ut omnibus hæc supplicij excarnificati, vitam crudelissime finiat. Quare agite, & vos principum iussis obedientes præbete, & generis vestri splendorem renouate. Ad hæc Audifax filius eorum natum aior; Stultam rem locutus es. Muscianus autem conuersus ad Mariam, Martham & Habucuc; & vos, inquit, ad hæc quid dicitis? Respondent illi. Omnes quasi vno ore locuti sumus. Muscianus hoc responso in furorem versus, vestimentis eos expoliatis fustibus crudeliter mactari iussit. Martha verò, ut eo spectaculo grauius torqueretur, ante eos stare est iussa. At illa: ô filij, inquit, constantes estote. Marius verò: Gloria tibi Domine, inquit, Iesu Christe.

Santi martyres fustibus exciduntur.

Vruntur & lacerantur eorum latera.

Manus amputantur.

Muscianus tanta eorum constantia grauiter commotus, in eculeo eos suspendi, eorumque latera igne primùm exusta vngulis ferreis, crudelem in modum dilacerari iussit. Illi autem inter tam acerba tormenta vultu alacri clamabant: Gratias tibi agimus Domine. Post hæc Muscianus depositis de eculeo summitates manuum præcidi iussit. Quod cum fieret, Martha profluentem sanguinem mariti & filiorum colligebat, eoque magno cum gaudio, tanquam preciosissimo vnguento caput suum ungebat. Deinde Muscianus manibus colligatis per ciuitatem eos

hos circumduxit, sub voce præconia, Deos blasphemare nolite. Clamabant autem Marius, Audifax & Habacuc; Non sunt dii sed dæmones, qui vos & principem vestrum in interitum sempiternum pertrahunt. Muscianus cum omnes suos conatus illorum constantia deludi videret, eodem die capitis eos damnauit. Ducti itaque via Cornelia tertio decimo ab vrbe miliario, ad Nymphas Catabalssi, sub arenario decollati sunt, Quorum corpora matrona quædam Felicitas nomine, semiusta rapuit, & in prædio suo sepeliuit. Porrò Martham Muscianus in puteo nectari præcepit, vbi gloriosum certamen & illa confecit; quam eadem Felicitas sanctorum corporibus lociauit.

Decollatur.

Martha in puteo proiecta, martyrium obit.

PASSIO S. VALENTINI EPISCOPI Inter amensis, ex ea quam Surius optima fide ex antiqua M.S. Codicibus habet. Porrò notandum est: Hunc Episcopum, alium esse ab eo, quem Petrus in Cat. lib. 1. c. 15. habet, qui vixit temporibus Iulij Imper. Passus verò hic videtur tempor. gentil. Imper.

Vide Czf. Baron. not in marty. Rom.

ERat in Vrbe Roma, Craton quidam summis oratoriae facultatis laudibus ornatissimus; cui erat filius Cheræmon nomine, qui iuuenis admodum, eam incurerat ægritudinem, ut incuruato dorso caput inter genua deprimere turcaneque erat eius calamitas, ut nulla medicorum arte vel industria curari poterat. Cumque pater omnem salutis spem de filio abiecisset, exiit quidam Fonteius Tribunitius, qui eodem & grauiore etiam malo germanum suum vexatum

14. Februar. Craton in signis Rhetor.